Lietas arhīva Nr. C-5057-21/23
ECLI:LV:RVPT:2021:1206.C30505721.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2021.gada 6. decembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S. Meliņa
tiesas telpās Abrenes ielā 8, Rīgā rakstveida procesā izskatīja civillietu kooperatīvās sabiedrības "Kibbutz" (iepriekš – "Latgale V") vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu

Aprakstošā daļa

2021.gada 14.aprīlī, ar grozījumiem 2021.gada 30.augustā, Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemts prasītāja KS "Kibbutz" prasības pieteikums vienkāršotās procedūras lietā pret atbildētāju /pers. A/ par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka no 2005. gada 23. septembra līdz 2020. gada 22. oktobrim bija reģistrētas /pers. B/ (iepriekš - /pers. B/) īpašuma tiesības uz 914/1000 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese C/, kas sastāv no zemesgabala 1412 m^2 platībā, no 2002. gada 19. novembra līdz 2021. gada 16.maijam bija reģistrētas /pers. D/ īpašuma tiesības uz 86/1000 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese C/, kas sastāv no zemesgabala 1412 m^2 platībā, no 2020. gada 22.oktobra ir reģistrētas kooperatīvās sabiedrības "Latgale V" tiesības uz 914/1000 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese C/ un no 2021.gada 16.maija tiesības uz 86/1000 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese C/, kas sastāv no zemesgabala 1412 m^2 platībā. Uz šī zemesgabala atrodas dzīvojamā ēka /adrese D/, kuras uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli piesaistīta minētā zemes gabala daļa 405 m^2 platībā. Prasītāja no bijušajiem zemes īpašniekiem ir ieguvusi prasījuma tiesības pret ēkas /adrese D/ dzīvokļu īpašniekiem par zemes nomas maksas parādu samaksu (cesijas līgums).

Starp zemes īpašnieku un ēkas dzīvokļu (un nedzīvojamo telpu) īpašniekiem, tostarp, atbildētāju, ir pastāvējušas un pastāv zemes likumiskās (piespiedu) nomas tiesiskās attiecības.

Atbildētājs kā dzīvokļa īpašuma īpašnieks nav zemes īpašniekam maksājis zemes nomas maksu par laiku no 01.12.2010.-31.12.2021.

Prasības pieteikums pamatots ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktu, 54.panta pirmo, otro daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.^{3}panta pirmo daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmo daļu, Civillikuma 1069., 1071., 1838., 1805., 2141., 2142.pants, prasītājs lūdz:

1. piedzīt par labu prasītājam no atbildētāja parādu EUR 962.89 apmērā, ko veido zemes nomas maksas parāds 917.53 euro par laika posmu no 01.12.2010. līdz 31.12.2021. un NĪN kompensācija 45.36 euro par laika posmu no 01.12.2010. līdz 31.12.2014.;
2. piedzīt par labu prasītājam no atbildētāja valsts nodevu EUR 144.43, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 5.47, un ar lietas vešanu saistītos izdevumus advokāta palīdzības samaksai EUR 147.00 euro;
3. noteikt prasītāja tiesības saņemt no atbildētāja 6% no piedzītās summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

2021. gada 24.maijā tiesā saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi uz prasību. Norādīts, ka prasību neatzīst, paskaidro, ka prasījuma tiesību cedēšanai nepieciešama parāda esība, kura izriet no līgumiskas attiecības par nomas maksas apmēru, kas noteikta pusēm vienojoties vai ar spēkā stājušos tiesas spriedumu. Konkrētajā gadījumā prasītājas prasība nav tikai par naudas piedziņu, bet tā pēc būtības ietver arī piespiedu nomas tiesisko attiecību konstatāciju. Prasītāja nemēģināja desmit gadu garumā atrisināt strīdu ārpus tiesas, pārrunu gaitā, nav veicis pasākumus, liecina par to, ka prasība ir pretēja Civillikuma 1.pantā minētajam labas ticības principam. Uzskata, ka zemes nomas maksas piedziņai piemērojams noilgums trīs gadi pirms 01.12.2020., saskaņā ar Komerclikuma 406.pantu. Prasītāja nomas maksu ir aprēķinājusi ar likmi 6% gādā. Šāds aprēķins ir kļūdains un neatbilst likumam.

Iebildumi pamatoti ar Komerclikuma 406.pantu, Kooperatīvo sabiedrību likuma 2.panta ceturto daļu, Civillikuma 1905., 1799.pantu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" (27.06.2017.-30.04.2019. redakcijā) 54.panta otrā daļas 1., 2.punktu, likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" (13.07.2017.-30.04.2019. redakcijā) 12.panta otrā prim daļa.

2021.gada 25.oktobrī tiesā saņemta atsauksme uz rakstveida paskaidrojumiem, kurā norāda, ka atbilstoši Civillikuma 1798.pantam par cesijas priekšmetu var būt visādi prasījumi, vienalga, vai tie izriet no līguma, vai no neatļautas darbības, starp tiem arī tādi, kuriem vēl nav iestājies termiņš, kā arī nosacīti un pat nākami un nedroši. Izņēmumi no 1798.panta noteikumiem ir paredzēti Civillikuma 1799.pantā. Attiecībā uz atbildētāja atsauci par noilguma piemērošanu konkrētajām tiesiskajām attiecībām prasītāja vērš uzmanību, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka līdz 2020. gada 22. oktobrim zemes gabala 914/1000 domājamo daļu īpašniece bija fiziska persona /pers. B/ (iepriekš – /pers. B/) un līdz 2021. gada 16. maijam zemes gabala 86/1000 domājamo daļu īpašnieks bija fiziska persona /pers. D/.

Puses nav lūgušas lietas iztiesāšanu tiesas sēdē, tāpēc šādos apstākļos tiesnese pieņēma lēmumu par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2021.gada 6.decembrī, par ko lietas dalībniekiem saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu tika paziņots 2021.gada 3.novembrī.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{26}panta trešās daļas nosacījumiem, lietā 2021.gada 6.decembrī sastādīts saīsinātais spriedums.

2021.gada 8.decembrī no prasītāja saņemts pilna sprieduma sastādīšanas lūgums.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Lietā konstatēts, ka no 2005.gada 23.septembra līdz 2020.gada 22.oktobrim bija reģistrētas /pers. B/ (iepriekš - /pers. B/) īpašuma tiesības uz 914/1000 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese C/, kas sastāv no zemesgabala 1412 m^2 platībā (lpp. 12).

No 2002. gada 19. novembra līdz 2021. gada 16.maijam bija reģistrētas /pers. D/ īpašuma tiesības uz 86/1000 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese C/, kas sastāv no zemesgabala 1412 m^2 platībā (lpp. 12).

No 2020. gada 22.oktobra ir reģistrētas kooperatīvās sabiedrības "Latgale V" tiesības uz 914/1000 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese C/un no 2021.gada 16.maija tiesības uz 86/1000 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese C/, kas sastāv no zemesgabala 1412 m^2 platībā (lpp. 12).

Uz zemesgabala /adrese C/ atrodas dzīvojamā ēka /adrese A/, kuras uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli piesaistīta minētā zemes gabala daļa 1006 m^2 platībā (lpp. 15).

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Lietā nav strīds, ka periodā, par kuru celta prasības, atbildētājs ir dzīvokļa īpašuma /adrese B/, īpašnieks (lpp. 8).

Prasītāja uz Cesijas līgumu pamata no bijušajiem zemes īpašniekiem ir ieguvusi prasījuma tiesības pret ēkas /adrese A/ dzīvokļu īpašniekiem par zemes nomas maksas parādu samaksu (lpp. 27, 46).

Tiesa secina, ka prasība lietā ir celta uz cesijas pamata, kas nav apstrīdēta un atbilst Civillikuma 1793., 1797., 1798., 1801., 1805.panta nosacījumiem. Minētās tiesību normas neparedz ierobežojumu cedēt prasījumus, kas izriet no likuma, tajā skaitā prasījumu par zemes nomas maksas parāda piedziņu zemes likumiskās (piespiedu) nomas tiesisko attiecību gadījumā.

Atbildētājas iebildumos norādījusi, ka, atbilstoši Komerclikuma 406.pantam, Kooperatīvo sabiedrību likuma 2.panta ceturtajai daļai, zemes nomas maksas piedziņai piemērojams noilgums trīs gadi pirms 2020.gada 1.decembra.

Izvērtējot atbildētājas iebildumus, tiesa konstatē, ka cedenti /pers. B/ un /pers. D/, kā arī pats atbildētājs nav komersanti.

Kooperatīvo sabiedrību likuma 2.panta ceturtajā daļa nosaka, ka sabiedrības darījumiem, izņemot darījumus starp sabiedrību un tās biedru sabiedrības sniegto pakalpojumu ietvaros, piemēro Komerclikuma noteikumus par komercdarījumiem. Savukārt, saskaņā ar Komerclikuma 406.pantu no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš.

Līdz ar to, tiesa atzīst par nepamatotu atbildētāja iebildumu par komerctiesiska noilguma piemērošanu lietā, jo kā iepriekš norādīts ne cedenti, ne atbildētājs nav komersanti.

Apstāklis, ka prasījuma tiesības nodotas komersantam (Cesijas līgumi), nemaina prasījuma rašanās un tiesību izlietošanas faktisko un tiesisko pamatu. Turklāt, kā atzīts tiesu praksē, cesijas sekas nav cedētā prasījuma vai šīs prasības pamatā esošās saistības satura vai izcelšanās grozīšana, bet gan kreditora nomaiņa jau pastāvošai un noteiktai saistībai (sk. Rīgas apgabaltiesas 2020.gada 18.februāra spriedumā lietā Nr.C30563319 un 2020.gada 26.februāra spriedumā lietā Nr.C30503619).

Prasītājs pieteicis prasījumu piedzīt no atbildētāja zemes nomas maksu EUR 917,53 apmērā, t.i., 6 % no dzīvojamai mājai piesaistītā zemesgabala kadastrālās vērtības atbilstoši atbildētājas atbildības apmēram par laika periodu no 2010.gada 1.decembra līdz 2021.gada 31.decembrim.

No likuma "Par dzīvokļa īpašumu", kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim, 12.panta un 34.panta otrās daļas izriet dzīvokļa īpašnieka pienākums maksāt zemesgabala uzturēšanas izdevumus.

Dzīvokļu īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 5.punktā noteikts dzīvokļa īpašnieka pienākums maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes.

Savukārt atbilstoši Civillikuma 1069.pantam visi kopīpašnieki, samērīgi ar katra daļu, saņem visus labumus, kādus kopējā lieta dod, un tādā pašā samērā arī nes zaudējumus, kādi tai ceļas.

Arī saskaņā ar Civillikuma 1071.pantu uz kopējo lietu guļošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām (sk. arī Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmo daļu).

Saskaņā ar Civillikuma 2141.pantu nomniekam un īrniekam jāsamaksā nomas un īres maksa līgumā noteiktos termiņos, 2142.pants nosaka, ja līgumā nav noteikti maksas termiņi, tad nomniekam vai īrniekam jāmaksā nomas vai īres maksa tikai pēc lietošanas laika notecējuma. Bet ja līgums noslēgts uz gadu vai ilgāku laiku, tad minētā maksa samaksājama par katru pusgadu uz priekšu, un atbilstoši 2123.pantam, ja par nomas vai īres maksu nav nekas noteikti norunāts, bet ja to pašu priekšmetu jau agrāk nomājusi vai īrējusi tā pati persona, tad pieņemams, ka agrākie noteikumi nav grozīti. Bet ja arī šās mērauklas nav un puses tikai vispārīgi izteikušās, ka par maksu viņas savā starpā vienosies, tad, ja šāda vienošanās nenotiek, maksas apmēru noteic tiesa pēc sava ieskata.

Likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrajā daļā un likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12. panta 2.[1] daļā (redakcija no 2010. gada 24. novembra līdz 2017. gada 26. jūnijam) noteikts, ka, pušu vienošanās neesamības gadījumā, par zemes nomu jāmaksā 6 % no zemes kadastrālās vērtības. Savukārt šo likumu redakcijās no 2017. gada 27. jūnija līdz 2019. gada 30. aprīlim - pušu vienošanās neesamības gadījumā, par zemes nomu no 2018. gada 1. janvāra jāmaksā līdz 5 % gadā no zemes kadastrālās vērtības; no 2019. gada 1. janvāra - līdz 4 % gadā no zemes kadastrālās vērtības; no 2020. gada 1. janvāra - līdz 3 % gadā no zemes kadastrālās vērtības.

Ar Satversmes tiesas 2018. gada 12. aprīļa spriedumu lietā Nr. 2017-17-01 nospriests atzīt 2017. gada 1. jūnija likuma "Grozījumi likumā "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju"" 1. pantu un 2017. gada 22. jūnija likumu "Grozījums likumā "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās"" par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes 105. pantam un spēkā neesošu no 2019. gada 1. maija.

Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 32. panta otro daļu Satversmes tiesas spriedums un tajā sniegtā attiecīgās tiesību normas interpretācija ir obligāta visām valsts un pašvaldību institūcijām (arī tiesām) un amatpersonām, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām. Satversmes tiesas spriedumam piemīt likuma spēks, un tas ir vispārsaistošs.

Kā izriet no Satversmes tiesas 2018. gada 12. aprīļa sprieduma 24. punkta, apstrīdētās normas neatcēla uzreiz, lai piespiedu nomas tiesiskās attiecības un piespiedu nomas maksu neatstātu vispār bez jebkāda likuma regulējuma, kā arī lai likumdevējam dotu laiku noteikt jaunu nomas tiesisko attiecību regulējumu, atbilstošā likumdošanas procesā un ar pienācīgu iecerētā tiesiskā regulējuma izvērtējumu.

Tā kā ar minēto Satversmes tiesas spriedumu nav noteikts, ka apstrīdētās tiesību normas uzskatāmas par spēkā neesošām no normas pieņemšanas brīža, tās ir saistošas un piemērojamas, izlemjot šajā lietā jautājumu par zemes nomas maksas apmēru 2018. gadā un 2019.gadā no 1.janvāra līdz 30.aprīlim.

No 2019. gada 1. maija likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrajā daļā un likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12. panta 2.[1] daļā noteikts, ka zemesgabala nomas maksu nosaka pusēm rakstveidā vienojoties. Nomas maksas apmērs, ja puses par to nevar vienoties, likumā vairs nav noteikts.

Tiesa ņem vērā, ka piespiedu nomas tiesiskajās attiecībās zemes nodošana lietošanā nenotiek, jo nekustamā īpašuma reformas rezultātā izveidojies zemes lietojums turpina pastāvēt, kā arī ar likumu ir noteiktas gan zemes īpašnieka tiesības saņemt nomas maksu, gan ēkas īpašnieka tiesības lietot zemi un pienākums veikt samaksu par lietoto nomas priekšmetu. Līdz ar to, nav būtiskas nozīmes tam, ka starp zemes īpašniekiem un atbildētāju līdz

2019. gada 31. aprīlim nebija noslēgts zemes nomas līgums rakstveidā. Par šo periodu nav nepieciešams sākotnēji, proti, pirms nomas maksas parāda piedziņas vērsties tiesā ar prasību par piespiedu nomas attiecību nodibināšanu, jo minētās attiecības pastāv uz likuma pamata. Apstāklis, ka starp zemes īpašnieku un atbildētāju nav noslēgts zemes nomas līgums, neatbrīvo atbildētāju no pienākuma maksāt zemes nomu, jo nomas tiesiskās attiecības pastāv neatkarīgi no pušu gribas, tas ir, uz likuma pamata, jo likumiskā (piespiedu) noma pastāv bez pušu gribas izteikuma un bez parakstītiem līgumiem (salīdzinājumam skat. *K. Torgāns. Saistību tiesības, TNA, Rīga, 2014, 347. lapa*), secīgi tās nav atkārtoti apstiprināmas ar tiesas spriedumu. Šī konstatācija ir nepieciešama vienīgi mantisko strīdu izšķiršanai, jo bez mantiskā prasījuma tā ir bezpriekšmetiska (*Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017. gada 31. janvāra spriedums lietā Nr. SKC-69/2017*). Lietā Nr. SKC-69/2017 Augstākā tiesa norādījusi, ka nomas attiecību konstatācija ir pakārtots prasījums gadījumā, kad nav rakstiskas vienošanās par nomas attiecību būtiskajām sastāvdaļām. Arī lietā Nr. SKC-226/2016 Augstākā tiesa atzinusi, ka apstāklis, ka zemes īpašnieks atsevišķa prasījuma veidā nav lūdzis atzīt nomas attiecību pastāvēšanu starp viņu un dzīvokļa īpašnieku, nevar būt pamats, liegt prasītājam iespēju no nomas līguma subjekta saņemt atlīdzību par zemes lietošanu.

Tādējādi prasītājai ir tiesības prasīt no atbildētāja zemes nomas maksu no 2010. gada 1. decembra.

Saskaņā ar prasītājas prasības pieteikumā iekļauto aprēķinu par laika periodu no 2010.gada 1.decembra līdz 2021.gada 31.decembrim prasītāja aprēķinājusi atbildētājam zemes nomas maksu 6 % no dzīvojamai mājai piesaistītā zemesgabala kadastrālās vērtības atbilstoši atbildētāja atbildības apmēram.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu samaksas izdarīšana jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Lietā nav pierādījumu tam, ka atbildētājs būtu maksājis prasītājai zemes nomas maksu.

Atbilstoši Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes maksāšanas paziņojumiem par nekustamā īpašuma nodokli zemesgabala /adrese A/, un Valsts zemes dienesta Informācijai par vēsturisko kadastrālo vērtību, Informatīvās izdrukas no Kadastra informācijas sistēmas teksta datiem kadastrālā vērtība 2010.gadā bija 80464,82 EUR, 2011. un 2012.gadā - 71523,50 EUR, no 2013.gada līdz 2021.gada gadam, ieskaitot, - 62583 EUR (lpp. 16-26, 48).

Tiesa atzīst, ka prasītāja, saskaņā ar likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" (redakcijās no 2010. gada 24. novembra līdz 2017. gada 26. jūnijam) pamatoti aprēķinājusi zemes nomas maksu 6 % apmērā no dzīvojamai mājai piesaistītā zemesgabala kadastrālās vērtības atbilstoši atbildētāja atbildības apmēram no 2010. gada 1. decembra līdz 2017. gada 31. decembrim, proti: par 2010. gada decembri 8,79 EUR, par 2011., 2012. gadu – 92,03 EUR, par 2013., 2014., 2015., 2016., 2017.gadu attiecīgi 80,52 EUR.

Tiesa, pārbaudot prasītājas aprēķinu par zemes nomas maksu no 2018. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 30. aprīlim, konstatē, ka tas neatbilst likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrajai daļai un likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12. panta 2.[1] daļai (redakcijas no 2017. gada 27. jūnija līdz 2019. gada 30. aprīlim), jo prasītāja aprēķinājusi zemes nomas maksu 6 % apmērā no dzīvojamai mājai piesaistītā zemesgabala kadastrālās vērtības atbilstoši atbildētājas atbildības apmēram, lai gan bija noteikts, ka no 2018. gada 1. janvāra maksimālais zemes nomas maksas apmērs, pušu nevienošanās gadījumā, ir līdz 5 % gadā no zemes kadastrālās vērtības, bet no 2019. gada 1. janvāra - līdz 4 % gadā no zemes kadastrālās vērtības.

Attiecīgi, veicot pārrēķinu atbilstoši iepriekš norādītajam, par 2018.gadu piedzenams nomas maksas parāds EUR 20.44 apmērā, savukārt par periodu no 2019.gada 1.janvāra līdz 2019.gada 30.aprīlim EUR 17,64 apmērā.

Savukārt, prasība ir noraidāma daļā par periodu 01.01.2018. līdz 31.12.2018. EUR 13.42 apmērā un par periodu no 01.01.2019. līdz 30.04.2019. EUR 8.83 apmērā.

Ņemot vērā, ka no 2019. gada 1. maija normatīvajos aktos nav noteikts nomas maksas apmērs, pušu vienošanās neesamības gadījumā, kā arī to, ka pušu starpā nav vienošanās par zemes nomas maksas apmēru no 2019. gada 1. maija, tiesa atzīst, ka prasība daļā par zemes nomas maksas parāda piedziņu no 2019. gada 1. maija līdz 2021. gada jūnijam nav pamatota. Norādāms, ka no 2019. gada 1. maija zemes īpašniekiem un dzīvokļu īpašniekiem ir jāvienojas par zemes nomas maksas apmēru, bet gadījumā, ja šāda vienošanās netiek panākta, zemes īpašniekiem ir tiesības celt tiesā prasību par zemes nomas maksas apmēra noteikšanu, kas ir izskatāma vispārējā prasības kārtībā. Līdz ar minēto, prasība daļā par nomas maksas piedziņu par 2019.gada 1.maija līdz 2021.gada 31.decembrim EUR 215.09 apmērā.

Prasītājs pieteicis prasījumu par nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 45,36 EUR par periodu no 2010. gada 1. decembra līdz 2014. gada 31. decembrim

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otro daļu (redakcijās, kas bija spēkā no 2010. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim), Pārejas noteikumu 44. un 51. punktu un likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta otro[1] daļu (attiecīgajās redakcijā, kas bija spēkā laikā no 01.12.2010. līdz 31.12.2014.) un Pārejas noteikumu 14. un 16.punktu, prasītāja pamatoti cēlusi prasību par nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 45,36 EUR no 2010. gada 1. decembra līdz 2014. gada 31. decembrim.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli prasījuma apmierinātajai daļai.

Šādos apstākļos no atbildētāja prasītāja labā piedzenami tā samaksātie tiesas izdevumi proporcionāli prasījuma apmierinātajai daļai – valsts nodeva 108.83 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5.47 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir atlīdzināmi šādos apmēros: atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro*, — to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja ar lietas vešanu saistītos izdevumus advokāta palīdzības samaksai 147.00 EUR apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta otrajai daļai, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, [..], savukārt ceturtā daļa nosaka, ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra.

Tādējādi prasītāja labā no atbildētāja piedzenami un izdevumi advokāta palīdzības samaksai EUR 108.83 apmērā.

Civilprocesa likuma 195.pantā noteikts, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz spieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6% gadā no piedzītās parāda summas, t.i. no EUR 680.19, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Civilprocesa likuma 204.[1] pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ņemot vērā minēto, tiesa nosaka atbildētājam termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Civilprocesa likuma 8. un 97. panta tiesa

nosprieda:

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/ par labu kooperatīvai sabiedrībai "Kibbutz", reģistrācijas Nr.40203219979 zemes nomas maksas parādu 680.19 EUR par laika periodu no 01.12.2010. līdz 30.04.2019., nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 45.36 EUR par laika periodu no 01.12.2010. līdz 31.12.2014., tiesas izdevumus 114.30 EUR un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 108.83 apmērā, bet kopā 948.68 EUR (deviņi simti četrdesmit astoņi *euro* un 68 centi), nosakot sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Samaksa par labu prasītājam izdarāma, veicot pārskaitījumu uz kooperatīvai sabiedrībai "Kibbutz", reģistrācijas Nr.40203219979, bankas norēķinu kontu AS "Swedbank", Nr. /konta numurs/.

Noteikt kooperatīvai sabiedrībai "Kibbutz", reģistrācijas Nr.40203219979 tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/ likumiskos procentus – 6 (sešus) % gadā no pamatparāda summas EUR 680.19 vienlaikus nosakot, ka saskaņā ar Civillikuma 1763.pantu procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Noraidīt kooperatīvās sabiedrības "Kibbutz" prasību pret /pers. A/ daļā par zemes nomas maksas parādu 13.42 EUR apmērā par laika periodu no 01.01.2018. līdz 31.12.2018., 8.83 EUR apmērā par laika periodu no 01.01.2019. līdz 30.04.2019. un 215.09 EUR apmērā par laika periodu no 01.05.2019. līdz 31.12.2021.

Spriedumu ar pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas - 2022. gada 5. janvāra, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2} pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā,.

Tiesnese S. Meliņa